

Sygn. akt I C 1534/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: stażysta F. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.**

przeciwko **I. P.**

o zapłatę kwoty 8.544,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1534/16

UZASADNIENIE

PowódProkura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł w pozwie wniesionym w dniu 7.05.2015 roku o zasądzenie od pozwanej I. P. kwoty 8.544,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wniósł nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 1.200,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 300,00 zł opłaty od pozwu w postępowaniu upominawczym.

Na uzasadnienie powód argumentował, iż pozwany w dniu 8.05.2009 r. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną (poprzednikiem prawnym banku (...)) umowę bankową, na mocy której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia stała się wymagalna. Ponadto w dniu 27.09.2013 r. umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z (...) Agricole (poprzednia nazwa (...) Bank S.A.) na powoda.

W dniu 17.06.2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Słupsku, sygn. akt I Nc 2300/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający w całości żądanie pozwu (k. 22).

Pozwana I. P. wniosła od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, w którym podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, argumentując, że część świadczenia została spłacona, natomiast pozostała część jest przedawniona (k. 34). W sprzeciwie wniesionym na urzędowym formularzu pozwana wskazała także, iż powód w pozwie nie wykazał zasadności świadczenia (k. 41 – 42 v.).

Pełnomocnik powoda w odpowiedzi na pozew z dnia 23.02.2016 r. wskazał, iż wobec braku reakcji pozwanej na wezwania do dobrowolnej spłaty należności wierzyciel pierwotny wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu została nadana klauzula wykonalności. Wobec powyższego wierzyciel pierwotny złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które pomimo dokonania w jego ramach szeregu czynności egzekucyjnych nie doprowadziło do wyegzekwowania świadczenia, zaś postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. W kwestii podniesionego zarzutu przedawnienia pełnomocnik powoda argumentował, iż jego roszczenie nie uległo przedawnieniu, albowiem bieg przedawnienia został skutecznie przerwany w dniu 27.11.2012 r. na skutek wydania postanowienia o nadaniu klauzuli, w dniu 20.11.2013 r. na skutek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz poprzez wniesienie pozwu w niniejszej sprawie. W kwestii zaś podniesionego zarzutu niezasadności roszczenia pełnomocnik powoda wskazał, iż to na stronie pozwanej spoczywa ciężar dowodu udowodnienia okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.05.2009 r. doszło do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr (...), pomiędzy I. P. zwanym dalej Pożyczkobiorcą, a Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., zwanym dalej Bankiem.

W § 1 ust. 1 umowy strony ustaliły, że na wniosek Pożyczkobiorcy Bank udziela mu pożyczki gotówkowej w kwocie 5.498,88 zł na okres od dnia 8.05.2009 r. do dnia 8.05.2013 włącznie, na warunkach określonych w niniejszej umowie.

Pożyczkobiorca otrzymał do dyspozycji kwotę w wysokości 3.980,00 zł (§ 1 ust. 1 umowy).

§ 1 ust. 5 umowy stanowił, że Pożyczkobiorca zobowiązuje się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 48 ratach miesięcznych, płatnych do dnia 8 każdego kolejnego miesiąca począwszy od 8.06.2009 r.

W § 1 ust. 4 i 9 umowy strony zawarły postanowienie, że oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi 16,50% w stosunku rocznym i jest stałe w okresie obowiązywania umowy. W przypadku, gdy wysokość oprocentowania będzie wyższa niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, Bank obniży nominalną stopę oprocentowania pożyczki do czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

W § 3 ust. 4 umowy uzgodniono, że za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części Bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne). Stopa odsetek karnych ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy lombardowej NBP. **(bezsporne), nadto:**

dowód: umowa pożyczki gotówkowej /k. 56 - 59 akt/, potwierdzenie wypłaty środków /k. 60/.

W dniu 23.09.2011 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A. **(bezsporne).**

Na skutek nie wywiązywania się przez I. P. z obowiązku spłaty pożyczki, w dniu 25.01.2012 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym wskazał na wymagalne zadłużenie dłużniczki I. P., wynikające z umowy pożyczki nr (...) z dnia 8.05.2009 r., składają się: należność główna w kwocie 4.487,00 zł, odsetki umowne w kwocie 1.594,09 zł za okres od dnia 8.05.2009 r. do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, opłaty i prowizje w wysokości 263,00 zł. W treści (...) wskazano, że dalsze odsetki, które obciążają dłużnika od dnia następnego po dniu wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 4.487,00 zł naliczane będą według zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych, tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego i obciążać będą dłużnika. Wysokość odsetek maksymalnych na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosiła 24% w stosunku rocznym.

Ze szczegółowego obliczenia odsetek w bankowym tytule egzekucyjnym wynikało, że obejmują one również odsetki karne, obliczane od 08.06.2009r. od częściowych kwot kapitału, zaś od 22.08.2011r. odsetki karne obliczane są od kwoty kapitału 4.487,- zł. **(bezsporne), nadto:**

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny /k. 2 w aktach egzekucyjnych Km 5191/13/.

W dniu 13.12.2012 r. wierzyciel (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu w dniu 25.01.2012 r. przez wnioskodawcę przeciwko I. P..

dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wraz z załącznikami /k. 2 – 9 w aktach sprawy IX Co 6038/12/.

Postanowieniem z dnia 27.12.2012 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Słupsku Wydział IX Cywilny w sprawie o sygn. akt IX Co 6038/12 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 25.01.2012 r. wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną we W., z którego wynika wymagalne zadłużenie dłużniczki I. P. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 8.05.2009 r., w łącznej kwocie 6.344,09 zł z odsetkami umownymi od dnia 26.01.2012 r. do dnia zapłaty, w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, na dzień wystawienia tytułu wynoszą 24 % w stosunku rocznym obliczanymi od kwoty 4.487,00 zł z ograniczeniem egzekucji do kwoty 30.096,00 zł.

dowód: postanowienie SR w Słupsku z dn. 27.12.2012 r. sygn. akt IX Co 6038/12 /k. 11 i 11 v. w aktach sprawy IX Co 6038/12/

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w dniu 27.05.2013 r. wystąpił do Komornika Sądowego przy sądzie rejonowy w Słupsku o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko I. P..

dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji wraz z załącznikami /k. 1 – 7 v. w aktach egzekucyjnych Km 5191/13/.

W dniu 27.09.2013 r. powód zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której bank przeniósł na powoda przysługujące mu wierzytelności, w tym wierzytelność wobec I. P., wymienione w załączniku nr 5 do umowy. W załączniku wskazano, że zadłużenie całkowite I. P. wynosi 7.970,85 zł, w tym kapitał 4.487,00 zł, odsetki 3.220,85 zł, koszty 263,00 zł.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dn. 27.09.2013 r. /k. 8 -11 akt/, załącznik na /k. 12 akt/.

Pismem z dnia 31.10.2013 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego. W dniu 20.11.2013 r. Komornik Sądowy wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 825 pkt 1 kpc oraz obciążył dłużniczkę I. P. kosztami egzekucyjnymi.

dowód: pismo z dnia 31.10.2013 r. /k. 24 w aktach egzekucyjnych Km 5191/13/, postanowienie Komornika Sądowego K. S. z dn. 20.11.2013 r. sygn. akt Km 5191/13 /k. 25 i 25 v. w aktach egzekucyjnych Km 5191/13/.

W dniu 29.04.2015 r. roku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...), w którym wskazał, iż wysokość zobowiązania I. P. z tytułu umowy pożyczki o nr (...) z dnia 8.05.2009 r. na dzień wystawienia wyciągu wynosi 8.544,58 zł.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 29.04.2015 roku /k. 7/.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu wobec uwzględnienia zarzutu przedawnienia.

Na gruncie zgłaszanych w toku sprawy twierdzeń i zarzutów stron trzeba było w pierwszej kolejności zauważyć, iż nie było pomiędzy nimi sporu co do faktu zawarcia umowy pożyczki pomiędzy stroną pozwaną a poprzednikiem prawnym powoda. Strona pozwana podniosła zarzut niezasadności roszczenia oraz przedawnienia roszczenia, argumentując, iż zobowiązania zostało w części przez nią spłacone, w pozostałej zaś części roszczenie uległo przedawnieniu.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu braku wykazania zasadności roszczenia należy wskazać, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z obowiązującą procedurą cywilną nie do sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Innymi słowy sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Spostrzeżenie powyższe ma w niniejszej sprawie takie znaczenie, że to na pozwanej, wobec zgłoszonego przez nią twierdzenia, ciążył ciężar udowodnienia bezzasadności dochodzonego roszczenia, w tym w szczególności udowodnienia wysokości spłaconej części roszczenia. Pozwana w toku procesu nie tylko nie przedłożyła jakiegokolwiek dowodu na poparcie swojego twierdzenia, ale i zobowiązana przez Sąd do odniesienia się do zawartych w odpowiedzi na sprzeciw twierdzeń i wniosków strony powodowej nie zajęła stanowiska w sprawie. W ocenie Sądu zatem pozwana nie sprostowała ciężącemu na niej obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kc, albowiem nie udowodniła wysokości oraz dokonanych przez siebie spłat.

Odnosząc się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia należy wskazać, iż został on podniesiony skutecznie.

Zgodnie z treścią art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W ocenie Sądu roszczenie z tytułu umowy pożyczki o nr (...) z dnia 8.05.2009 r. podlegało 3 letniemu okresowi przedawnienia jako roszczenie wynikające z działalności gospodarczej. Jak wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego, wystawionego w dniu 25.01.2012 r. przez poprzednika prawnego powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., całość należności z tytułu niespłaconego kapitału była wymagalna co najmniej od dnia 22.08.2011r., skoro od tej daty obliczano odsetki karne od całości należności głównej.

W toku procesu pełnomocnika powoda argumentował, iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu, albowiem bieg przedawnienia został skutecznie przerwany w dniu 27.11.2012 r. na skutek wydania postanowienia o nadaniu klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, w dniu 20.11.2013 r. na skutek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz poprzez wniesienie pozwu w niniejszej sprawie.

W tej sytuacji należało rozstrzygnąć, czy wskazane przez powoda zdarzenia spowodowały przerwanie biegu przedawnienia, skoro powództwo wytoczył nie wierzyciel pierwotny – bank będący stroną umowy, prowadzącym egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, lecz cesjonariusz wierzytelności, będący funduszem sekurytyzacyjnym.

Kwestia ta została rozstrzygnięta w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 29.06.2016 r., sygn. akt III CZP 29/16 (LEX: 2067028). wskazał, iż **nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).**

W uzasadnieniu do tej uchwały Sąd Najwyższy argumentował, iż w razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc

ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 kc). Co do zasady nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne.

Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela.

Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; ***nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana.*** Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Sąd Najwyższy wskazał zatem, iż nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale ***nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo.*** Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem.

Podzielając w zupełności wyczerpujące i przekonujące stanowisko Sądu Najwyższego należało dojść do wniosku, iż powód jako podmiot niebędący bankiem nie mógł się skutecznie powołać na przerwanie biegu przedawnienia poprzez nadanie klauzuli wystawionemu przez poprzednika prawnego powoda (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz poprzez wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego toczącego się na wniosek tego podmiotu.

Mając zatem na względzie, iż roszczenie dochodzone niniejszym pozwem stało się wymagalne najpóźniej w sierpniu 2011r., stwierdzić należy, iż roszczenie to uległo przedawnieniu w sierpniu 2014 r., a zatem przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie.

Uznając zatem za trafny podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w sentencji wyroku.